

2 Samuel / שמואל ב - According to Dead Sea Scrolls Manuscripts Combined

Chapter 1

Verses 1 - 3 not extant among Dead Sea Scrolls

4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו:

5 ויאמר דויד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו:

10 ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעדה אשר על זרעו ואביאם אל אדני הנה:

11 ויחזק דויד בבגדיו ויקרעם וגם כול האנשים אשר אתו:

12 ויספדו ויבכו ויצומו עד הערב על שאול ועל יהונתן ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נכו בחרב:

13 ויאמר דויד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי:

Verses 14 - 27 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 2

Verses 1 - 4 not extant among Dead Sea Scrolls

5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברוכים אתם ליהוה אשר עשיתם חסד האלוהים
הזה על אדניכם עם שאול משיח יהוה ותקברו אתו:

6 ועתה יעש יהוה אתכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם את הדבר הזה:

7 ועתה תחזקה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה עליהם למלך:

8 ואבנר בן נר שר הצבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברוהו מחננים:

9 וימלכוהו על הגלעד ועל גשר ועל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימין ועל ישראל כלה:

10 אך בית יהודה היו אחרי דויד:

11 ויהי מספר הימים אשר היה דויד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים:

12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחננים גבעונה:

13 ויואב בן צרויה ועבדי דויד יצאו מחברון ויפגשום על ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על הברכה מזה ואלה

על הברכה מזה:

14 ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקומו:

15 ויקומו ויעברו במספר שנים עשר לבני בנימין איש לאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דויד:

16 ויחזיקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון:

Verses 17 - 24 not extant among Dead Sea Scrolls

25 ויתקבצו בני בנימין אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת:

²⁶ ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד מתי לוא תאמר לעם לשוב מאחרי אחינו:

²⁷ ויאמר יואב חי יהוה כי לולא דברת כי אז מן הבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו:

Verse 28 not extant among Dead Sea Scrolls

²⁹ ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנימה:

³⁰ ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כול העם ויפקדו מעבדי דויד תשעה עשר איש ועשהאל:

³¹ ועבדי דויד הכו מבני בנימין מאנשי אבנר שלש מאות וששים איש מתו:

³² וישאו את עשהאל ויקברהו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כול הלילה יואב ואנשיו ויאור להם בחברון:

Chapter 3

¹ ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דויד ודויד הולך וחזק ובית שאול הולך ודל:

² ויולד לדויד בנים בחברון ויהי בכורו אמנן לאחינעם היזרעלית:

³ ומשנהו דליה לאביגיל הכרמלית והשלישי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור:

⁴ והרביעי אדניה בן חגית והחמישי שפטיה לאביטל:

⁵ והששי יתרעם לעגלה אשת דויד אלה יולדו לדויד בחברון:

⁶ ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דויד ואבנר היה מתחזק בבית שאול:

⁷ ולשאול פילגש רצפה בת איה ויאמר מפּיבשת בן שאול אל אבנר מדוע באתה אל פילגש אבי:

- 8 ויחר לאבנר מאד על דבר מפיבשת ויאמר לו הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול אביך אל אחיו ואל מרעהו ולוא המציתך ביד דויד ותפקד עלי עון האשה היום:
- 9 כה יעשה אלוהים לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדויד כי כן אעשה לו:
- 10 להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דויד על ישראל ויהודה מדך ועד באר שבע:
- 11 ולוא יכל עוד מפיבשת להשיב את אבנר דבר מיראות אותו:
- 12 וישלח אבנר מלאכים אל דויד אל חברון לאמור כרות בריתך אתי והנה ידי עמך להסב אליך את כול בית ישראל:
- 13 ויאמר טוב אני אכרות אתך ברית אך דבר אחד אנוכי שואל מאתך לאמור לוא תראה את פני כי אם הביאך את מיכל בת שאול עמך בבואך לראות את פני:
- 14 וישלח דויד מלאכים אל מפיבשת בן שאול לאמור תנה לי את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתיים:
- 15 וישלח מפיבשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן לוש:
- 17 ויאמר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם:

Verses 18 - 20 not extant among Dead Sea Scrolls

- 21 ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאווה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום:

Verse 22 not extant among Dead Sea Scrolls

²³ ויואב וכל הצבא אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל דויד וישלחהו וילך בשלום:

²⁴ ויבוא יואב אל המלך ויאמר מה עשיתה הן בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילך הלוא:

²⁵ ידעת את אבנר כי הלפתותך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כול אשר אתה עושה ויצא

יואב מעם דויד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישיבו אתו מבור הסירה ודויד לוא ידע:

Verse 26 not extant among Dead Sea Scrolls

²⁷ וישב אבנר חברונה ויטהו יואב על ירך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם עד החמש וימות בדם עשאל

אחיהו:

²⁸ וישמע דויד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד עולם ודם אבנר:

²⁹ יחול על ראש יואב ועל כול בית יואב ולוא יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונופל בחרב וחסר

לחם:

³⁰ ויואב ואבישי אחיו נגעו לאבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה:

³¹ ויאמר דויד אל יואב ואל כול העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגורו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דויד

הולך אחרי המטה:

³² ויקברו את אבנר בחברון וישא המלך קולו ויבך על קבר אבנר ויבכו כל העם:

³³ ויקנן המלך על אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר:

- 34 אסרות ידיך לוא בזקים ורגליך בנחשתים לא הגש כנפל בני עולה נפלת ויספו כל לבכות עליו:
- 35 ויבוא כל העם להברות את דויד לחם בעוד היום וישבע דויד לאמור כה יעשה אלוהים וכה יוסף כי אם לפי בא השמש אטעם לחם או כל מאומה:
- 36 וכול העם הכירו וייטב בעיניהם כול אשר עשה המלך בעיני כול העם:
- 37 וידעו כול העם וכול ישראל ביום ההוא כי לוא היה מן המלך להמית את אבנר בן נר:
- 38 ויאמר המלך אל עבדיו הלוא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל:
- 39 ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה ישלם יהוה לעושה הרעה כרעתו:

Chapter 4

- 1 וישמע מפיבשת בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכול ישראל נבהלו:
- 2 ושני אנשים שרי גדודים למפיבשת בן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימין כי גם בארות תחשב על בנימין:
- 3 ויברחו הברתים גתים ויהיו שם גרים עד היום הזה:
- 4 וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש שנים ויהי בבוא שמועת שאול ויהונתן בן שאול מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת:

Verses 5 - 8 not extant among Dead Sea Scrolls

- 9 ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכול צרה:

¹⁰ כי המגיד לי לאמור מת שאול והוא היה כמבשר בעיני ואחזה בו ואהרגהו בצקלג אשר לתתי לו בשורה:
¹¹ אף כי אנשים רשעים אתם הרג איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ:
¹² ויצו דויד את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלום על הברכה בחברון ואת ראש מפִיבשת לקח ויקבר בקבר אבנר בן נר בחברון:

Chapter 5

¹ ויבאו כול שבטי ישראל אל דויד חברונה לאמור הננו עצמך ובשרך אנחנו:
² גם אתמול גם שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה היית המוציא והמביא את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל:
³ ויבאו כול זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דויד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל:¹
⁶ וילך דויד ואנשיו ירושלים אל היבוס יושב הארץ ויאמר לדויד לאמור לוא תבוא הנה כי הסיתוך העורים והפסחים לאמור לוא יבוא דויד הנה:
⁷ וילכוד דויד את מצדת ציון היא עיר דויד:

¹ The Dead Sea Scrolls manuscript 4QSam^a moves directly from verse 3 to verse 6, completely omitting verses 4 - 5. These two verses were a later, albeit early addition to the text of 2 Samuel (for the LXX includes them in its translation of the Hebrew).

⁸ ויאמר דויד ביום ההוא כול מכה יבוסי יגע בצנור ואת העורים ואת הפסחים שנאה נפש דויד על כן יאמרו עור ופסח לוא יבוא אל הבית:

⁹ וישב דויד במצדה ויקרא לה עיר דויד ויבנה עיר סביב מן המלוא וביתה:

¹⁰ וילך דויד הלוך וגדל ויהוה צבאות עמו:

¹¹ וישלה חירם מלך צור מלאכים אל דויד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי קיר ויבנו בית לדויד:

¹² וידע דויד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל:

¹³ ויקה דויד עוד פילגשים ונשים מירושלים אחרי באו מחברון ויולדו לדויד עוד בנים ובנות:

¹⁴ ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמעא ושובב ונתן ושלומה:

¹⁵ ויבחר ואלישוע ואליפלט ונפג ויפיע:

¹⁶ ואלישמע ובעלידע ואליפלט:

Verse 17 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁸ ופלשתיים באו ויפשטו בעמק רפאים:

¹⁹ וישאל דויד ביהוה על פלשתיים האעלה התתנם בידי ויאמר יהוה עלה נתון אתן את הפלשתיים בידך:

Verses 20 - 25 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 6

Verse 1 not extant among Dead Sea Scrolls

- 2 ויקם וילך דוד וכול העם אשר אתו בעלה היא קרית יערים אשר ליהו ד ה להעלות משם את ארון האלוהים את אשר נקרא שם שם יהוה יושב הכרובים עליו:
- 3 וירכבו את ארון יהוה על עגלה חדשה וישאוהו מבית אבינדב אשר בגבעת קרית יערים ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה:
- 4 עם ארון יהוה ואחיו הלך לפני ארון יהוה:
- 5 ודויד ובני ישראל משחקים לפני יהוה בכול עז ובשירים ובכנורות ובחללים ובתפים ובמנענעים ובנבלים:
- 6 ויבאו עד גרן נודן וישלח עזא את ידו אל ארון האלוהים לאחז בו כי שמטו הבקר:
- 7 ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם האלוהים על אשר שלח ידו על הארון וימות לפני האלוהים:
- 8 ויחר לדויד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה:
- 9 ויירא דויד את יהוה ביום ההוא לאמור איך יבוא אלי הארון ויבוא ארון יהוה:
- 10 ולוא אבה דויד להסיר אליו את ארון ברית יהוה אל עיר דויד ויטהו דויד לבית עובד אדום הגתי:
- 11 וישב ארון יהוה בית עובד אדום הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עובד אדום ואת כול ביתו:
- 12 ויגד למלך דויד ברך יהוה את בית עובד אדום ואת כול אשר לו בעבור ארון האלוהים ויאמר דויד אשיב את הברכה אל ביתי וילך דויד ויעל את ארון האלוהים מבית עובד אדום עיר דויד בשמחה:
- 13 והיה כי צעדו נושאי ארון יהוה שבעה חבלים ויזבח דויד שבעה פרים ושבעה אילים:
- 14 ודויד מכרכר בכול עז לפני יהוה ודויד חגור אפוד בד:
- 15 ודויד וכול בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר:

¹⁶ ויהי ארון יהוה בא עד עיר דויד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דויד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבב:

¹⁷ ויביאו את ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויעל דויד עולות לפני יהוה ושלמים:

¹⁸ ויכל דויד מהעלות העולות ויברך את העם בשם יהוה צבאות:

Verses 19 - 23 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 7

Verses 1 - 5 not extant among Dead Sea Scrolls

⁶ כי לוא ישבתי בבית למיום העלתי את בני ישראל מארץ מצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן:

⁷ בכול אשר התהלכתי בכול בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים:

Verses 8 - 21 not extant among Dead Sea Scrolls

²² על כן גדלת אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו:

²³ ומי כעמך כישראל גוי אחר בארץ אשר הוליך אתו אלוהים לפדות לו לעם לשום לך שם ולעשות גדלות ונוראות לגרש מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואהלים:

24 ותכונן את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלוהים:

25 ועתה אדני יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת:

26 ויגדל שמך עד עולם לאמור יהוה צבאות אלוהים על ישראל ובית עבדך דויד יהיה נכון לפניך:

27 כי אתה יהוה צבאות אלוהי ישראל גליתתה את אזן עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת:

28 ועתה אדני יהוה אתה הוא האלוהים ודברך יהיה אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת:

29 ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם:

Chapter 8

1 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתיים ויכניעם ויקח דויד את מתג האמה מיד פלשתיים:

2 ויך את מואב וימדדם בחבל השכב אותם ארץ ומדד שני חבלים להמית ומלא החבל השלישי להחיות ויהיו מואב לדויד לעבדים נושאי מנחה:

3 ויך דויד את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר פרת:

4 וילכד ממנו דויד אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את כול הרכב ויותר לו ממנו מאה רכב:

5 ותבוא ארם דמשק לעזור להדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם עשרים ושנים אלף איש:

6 וישם דויד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדויד עבדים נושאי מנחה וישע יהוה את דויד בכול אשר הלך:

⁷ ויקח דויד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלים גם אותם לקח אחר שושק מלך מצרים בעלותו אל ירושלים בימי רחבעם בן שלומה:

⁸ ומבטח ומברות ערי הדדעזר לקח המלך דויד נחושת רבה מאד:

Verses 9 - 18 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 9

Verses 1 - 7 not extant among Dead Sea Scrolls

⁸ וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני:

⁹ ויקרא המלך אל ציבא ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך:

¹⁰ ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים:

Verses 11 - 13 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 10

Verses 1 - 3 not extant among Dead Sea Scrolls

⁴ ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את זקנם ויכרות את מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם:

⁵ ויגדו לדויד על האנשים וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו ירחו עד יצמח זקנכם ושבתם:

6 בני עמון כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני עמון אלף ככר כסף לשכור להם מן ארם רחב ומן ארם מעכה ומן ארם צובה רכב ופרשים וישכרו להם שנים ושלושים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת אישטוב ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו מן הערים ויבאו להלחם:
7 וישמע המלך דויד וישלח את יואב ואת כול צבא הגבורים:

Verses 8 - 17 not extant among Dead Sea Scrolls

18 וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבאו הכה וימות שם:
19 ויראו כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלימו את ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את בני עמון:

Chapter 11

Verse 1 not extant among Dead Sea Scrolls

2 ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא מעל גג בית המלך אשה רוחצת והאשה טובת מראה מאד:
3 וישלח דויד וידרוש לאשה ויאמר הלוא זאת בתשבע בת אליעם אשת אוריה החתי נושא כלי יואב:
4 וישלח דויד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת ותבוא אל ביתה:
5 ותהר האשה ותשלח ותגד לדויד ותאמר הנה אנוכי הרה:

6 וישלח דויד אל יואב ויאמר שלחה אלי את אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אליו:

7 ויבוא אוריה אליו וישאל דויד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה:

8 ויאמר דויד אל אוריה רד לביתך ורחץ רגליך ושכב עם אשתך ויצא אוריה מפני המלך ותצא אחריו משרת המלך:

9 וישכב אוריה פתח בית המלך את עבדי אדניו ולוא ירד אל ביתו:

10 ויגד לדויד לאמור לוא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דויד אל אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לוא ירדת אל ביתך:

11 ויאמר אוריה אל דויד הארון וישראל ויהודה יושבים בסוכות ועוד עבדי יואב אדני ועבדי אדני על פני השדה חונים ואני אבוא אל ביתי לאכול ולשתות ולשכוב עם אשתי חי יהוה וחי נפשך אם אעשה את הדבר הזה:

12 ויאמר דויד אל אוריה שב בזה גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת:

Verses 13 - 14 not extant among Dead Sea Scrolls

15 ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה ומת:

16 ויהי בשור יואב על העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם:

17 ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפלו מן העם מעבדי דויד וימות גם אוריה החתי:

18 וישלח יואב ויגד לדויד את כל דברי המלחמה:

19 ויצו את המלאך לאמור ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך:

20 והיה אם תעלה חמת מלך ואמר לך מדוע נגשתם אל העיר להלחם הלוא ידעתם את אשר תירו מעל

החומה:

Verses 21 - 27 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 12

1 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש:

Verse 2 not extant among Dead Sea Scrolls

3 ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת:

4 ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו:

5 ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת:

Verses 6 - 7 not extant among Dead Sea Scrolls

8 ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה וכהנה:

⁹ מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעינו את אוריה החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה
ואתו הרגת בחרב בני עמון:

Verses 10 - 12 not extant among Dead Sea Scrolls

¹³ ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתכה לוא תמות:

¹⁴ אפס כי נאץ נאצת את דבר יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות יומת:

¹⁵ וילך נתן אל ביתו ויגוף אלוהים את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדויד:

¹⁶ ויבקש דויד מן האלוהים בעד הנער ויצם דויד ויבוא וישכב בשק ארצה:

¹⁷ ויקומו זקני ביתו אליו להקימו מן הארץ ולוא אבה ולוא ברה אותם לחם:

¹⁸ ויהי ביום השביעי וימות הילד וייראו עבדי דויד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי

דברנו אליו ולוא שמע בקולנו ואיכה נאמר אליו מת הילד ועשה רעה:

¹⁹ וירא דויד כי עבדיו מתלחשים ויבן דויד כי מת הילד ויאמר דויד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת:

²⁰ ויקום דויד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו

לחם ויאכל:

Verses 21 - 28 not extant among Dead Sea Scrolls

²⁹ ויאסוף דויד את העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה:

30 ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד:

31 ואת העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובחרץ הברזל ובמגזרה והעביר אותם במלבן וכן יעשה לכול ערי בני עמון וישב דויד וכול העם ירושלים:

Chapter 13

1 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דויד אחות יפת מראה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דויד:

2 ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני עמנון לעשות לה מאומה:

3 ולאמנון רע ושמו יהונתן בן שמעיה אחי דויד ויהונתן איש חכם מאד:

4 ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלוא תגייד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלום אחי אני אוהב:

5 ויאמר לו יהונתן שכב על משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבוא נא תמר אחותי ותנצב עלי ותבריני לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה:

6 וישכב אמנון ויתחל ויבוא המלך לראותו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא לי אחותי תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה:

Verses 7 - 12 not extant among Dead Sea Scrolls

13 ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לוא ימנעני

ממך:

14 ולוא אבה לשמוע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה:

15 וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מן האהבה אשר אהבה ויואמר לה אמנון

קומי לכי:

16 ותואמר לו תמר אל אחי כי גדולה הרעה האחרונה מן ראשונה אשר עשית עמי לשלחני ולוא אבה אמנון

לשמוע בקולה:

17 ויקרא את נערו משרת ביתו ויואמר לו שלח נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה:

18 ועליה כתונת פסים כי כן תלבשנה בנות המלך הבתולות מעולם ויוצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת

אחריה:

19 ותקח תמר אפר ותשם על ראשה וכתונת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידיה על ראשה ותלך תמר הלוך

וזעק:

20 ויואמר אליה אבשלים אחיה האמנון אחיך היה עמך ועתה אחותי החריתי אחיך הוא אל תשיתי את לבך

לדבר הזה ותשב תמר שוממה בית אבשלום אחיה:

21 והמלך דויד שמע את כול הדברים האלה ויחר לו מאד ולוא עצב את רוח אמנון בנו כי אהבו כי בכורו

הוא:

22 ולוא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את תמר

אחותו:

23 ויהי לשנתים ימים ויהיו גוזזים לאבשלום בבעל הצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לבני המלך:

24 ויבוא אבשלום אל המלך ויואמר הנה נא גוזזים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו אל עבדך:

25 ויאמר המלך אל אבשלום אל נא נלך כלנו ולוא נכביד עליך ויפצר בו ולוא אבה ללכת ויברכהו:

26 ויואמר אבשלום ולוא ילך נא אמנון אחי ויואמר לו המלך למה ילך עמך:

27 ויפצר בו אבשלום וישלח את אמנון ואת כול בני המלך ויעש אבשלום משתה כמשתה המלך:

28 ויצו אבשלום את נעריו לאמור ראו נא כטוב לב אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את אמנון ומתתם אתו אל

תיראו כי אנוכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל:

29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה להם ויקמו כול בני המלך וירכבו איש על פרדו וינוסו:

30 ויהי המה בדרך והשמועה באה אל דויד לאמור הכה אבשלום את כול בני המלך ולוא נותר מהם עד אחד:

31 ויקום המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכול עבדיו קרעו איש בגדיו:

32 ויען יהונתן בן שמעיה אחי דויד לאמור אל יאמר אדני המלך כי הנערים כול בני המלך המיתו כי אמנון

לבדו מת כי על אף אבשלום היה מיום ענתו את תמר אחותו:

33 ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמור כול בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת:

34 ויברח אבשלום וישא הנער הצופה את עיניו וירא והנה עם רב הולכים בדרך חורנים מצד ההר במורד

ויבוא הצופה ויגד למלך ויאמר אנשים ראיתי בדרך חורנים מצד ההר:

Verse 35 not extant among Dead Sea Scrolls

36 ויהי ככלותו לדברי והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכול עבדיו בכו בכי גדול מאוד:

37 ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחוד מלך גשור בארץ חילם ויתאבל המלך על בנו כול הימים:

38 ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנים:

39 ותכל רוח המלך לצאת אל אבשלום כי נחם אל אמנון בנו כי מת:

Chapter 14

1 וידע יואב בן צרויה כי לב המלך על אבשלום:

2 וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר יואב אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי

שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת:

3 ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפיה:

Verses 4 - 6 not extant among Dead Sea Scrolls

7 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם

את היורש וכבו את גחלתי אשר השארתי לבלתי שם לאישי שם ושארית על פני האדמה:

8 ויאומר המלך אל האשה לכי לביתך בשלום ואני אצוה עליך:

9 ותאומר האשה התקועית אל המלך עלי אדוני המלך העוון ועל בית אבי והמלך וכסא ממכלתו נקי:

10 ויאמר המלך המדבר אליך והבאתיהו אלי ולוא יוסיפ עוד לנגוע בכה:

11 ותאומר יזכור נא המלך את אלוהיכה מהרבות גואל הדם לשחת ולוא ישמידו את בני ויאומר חי אם יפול משערות בנך ארצה:

12 ותאומר האשה תדבר נא שפחתכה אל אדוני המלך דבר ויאומר דברי:

13 ותאומר האשה למה חשבתה כזואת על עם אלוהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו:

14 כי מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות בלתי ידח ממנו נדח:

15 ועתה באתי לדבר אל אדוני את הדבר הזה כיא יראוני העם ותאומר שפחתכה אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו:

16 כיא ישמע המלך להציל את אמתו מכפ האיש המבקש להשמיד אותי ואת בני יחד מנחלת אלוהים:

17 ותאומר האשה יהי נא דבר אדוני המלך למנוחה כיא כמלאך האלוהים כן אדוני המלך לשמוע הטוב והרע ו אלוהיכה יהי עמכה:

18 ויען המלך את האשה התקועית ויאמר אל נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאול אותך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך:

19 ויאמר המלך היד יואב אתך בכול זאת ותען האשה ותאמר אל המלך חי נפשך אדני המלך אמ יש להימין ולהשמאל מכול אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והואה שם בפי אמתך את כל הדברים האלה:

20 לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדכה יואב את הדבר הזה ואדוני חכם כחכמת מלאך האלוהים לדעת אשר בארץ:

21 ויאומר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך והשב את הנער את אבשלום:

22 ויפול יואב על פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאומר יואב היום ידע עבדכה כי א מצאתי חן בעיניכה אדוני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדכה:

23 ויאב וילך גשורה ויבא את אבשלום ירושלם:

24 ויאומר המלך יסוב אל ביתו ופני לוא יראה ויסוב אבשלום אל ביתו ופני המלך לוא ראה:

25 גם אבשלום לוא היה איש כמוהו בכול ישראל להלל מאוד המכפ רגלו ועד קוקדו לוא היה בוא מאום:

26 ובגלחו את ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כיא כבד עליו וגלחו וישקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך:

27 ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר והיאאה היתה אשה יפת מראה מאודה:

28 וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לוא ראה:

29 וישלח אבשלום אל יואב לשלוח אותו אל המלך ולוא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית אליו ולוא אבה לבוא:

30 ויאומר על עבדיו ראו חלקת יואב על ידי ולוא שם שערים לכו והציתוה באש ויציתו עבדי אבשלום את החלקה באש ויבואו ילדי יואב אלו קרועי בגדיהם ויאומרו הציתו עבדי אבשלום את החלקה באש:

31 ויקום יואב ויבוא אל אבשלום הביתה ויאומר אליו למה הציתה עבדכה את החלקה אשר לי באש:

³² ויאומר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליכה לאמור בוא הנה ואשלחכה אותכה אל המלך לאמור למה באתי מגשור טוב לי עוד אני שם ועתה אראה נא פני המלך ואם ישבי עוון והמתני:
³³ ויבא יואב אל המלך ויגד לוא ויקרא אל אבשלום ויבוא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום:

Chapter 15

¹ ויהי אחרי כן ואבשלום יעשה לו² מרכבה וסוסים וחמשים איש רצים לפניו:
² והשכים אבשלום³ ועמד על יד הדרך והיה כול איש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך משפט⁴ וקרא לו אבשלום ואמר אי מזה עיר אתה וענה האיש ואמר מאחד שבטי ישראל עבדכה:
³ ויאומר עאליו אבשלום ראה דבריך טובים ונכוחים ושומע אין לכה מאת המלך:
⁴ ואמר אבשלום מי ישמני שופט בארץ ועלי יבוא כול איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו:
⁵ והיה בקרוב איש להשתחוות לו ושלה את ידו והחזיק לו ונשק לו:
⁶ ועשה אבשלום כדבר הזה לכול ישראל אשר יבואו למשפט אל המלך וגנב אבשלום את לב כול אנשי ישראל:

² 4QSam^c: *and Absalom would make for himself*. 4QSam^{a(vid)} and Masoretic read **ויעש לו אבשלום** which is a slightly different word order, and uses a slightly different form of the verb **עשה** (to make), which means: *and he made for himself, Absalom...* No change of meaning to the text.

³ 4QSam^c, Mas: *and he would rise early, Absalom*. 4QSam^a reverses the word order to **ואבשלום השכם**. No change of meaning to the text.

⁴ 4QSam^c: *for a decision* (implicit). 4QSam^a reads the explicit **אל המשפט** and the Masoretic reads **למשפט**, both meaning *for the decision*. The readings of 4QSam^a and Masoretic are explicit, but use different prepositions. No change of meaning to the text.

7 ויהי מקץ ארבע שנים ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון:

8 כִּי־אֶנְדֹר נֶדֶר עֲבֹדָה בַשֶּׁבֶת בַּגִּשׁוּר בְּאֶרֶם לְאֹמֹר אִם הִשָּׁב יִשִּׁיבֵנִי יְרוּשָׁלַם וְעֲבַדְתִּי אֶת :

9 ויאומר לוא המלך לך בשלום ויקום וילך חברונה:

10 וישלח אבשלום מירושלם בכול שבטי ישראל לאמור כשומעכם את קול השופר ואמרתם מלך אבשלום בחברון:

11 ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלים קרואים והולכים לתמם ולוא ידעו כול דבר:

12 ויקרא וישלח את אחיתפל הגילוני יועצ דויד מעירו מגילה בזובחו את הזבחים והיה הקשר אמצ והעם הולך ורב את אבשלום:

13 ויבוא המגיד אל דויד לאמור היה לב איש ישראל אחרי אבשלום:

14 ויאומר דויד לכול עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה תהי לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן ימהר והשגנו והדיח עלינו את הרעה והכה העיר לפי חרב:

15 ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך:

Verses 16 - 19 not extant among Dead Sea Scrolls

20 תמול בואך והיום אנו עך עמנו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסד ואמת:

21 ויען אתי את המלך ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך כי אם במקום אשר יהיה שם אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדיך:

Verse 22 not extant among Dead Sea Scrolls

23 וכל הארץ בוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל העם עברים על פני דרך את המדבר:

Verses 24 - 25 not extant among Dead Sea Scrolls

26 ואם כה יאמר לא חפצתי בכ הנני יעשה לי כאשר טוב לפניו:

27 ויאמר המלך אל צדוק הכוהן ראה אתה שובה העירה בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם:

28 ראו אנכי מתמהמה בערבות המדבר עד בוא מעמכם דבר להגיד לי:

29 וישב צדוק ואביתר את ארון האלוהים ירושלימה וישבו שם:

30 ודויד עולה במעלה הזיתים וראש לו חפוי והוא הולך יחף וכול העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו עלוה ובכוה:

31 ולדויד הוגד לאמור אחיתפל בקושרים עם אבשלום ויאמר דויד סכל נא את עצת אחיתפל יהוה:

Verses 32 - 36 not extant among Dead Sea Scrolls

37 ויבא חושי רעה דויד העירה ואבשלום יבוא ירושלימה:

Chapter 16

¹ ודויד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפּיבשת לקראתו וצמד חמורים חבושים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ואיפה קיץ ונבל יין:

² ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם והקיץ לאכול הנערים והיין לשתות היעף במדבר:

Verses 3 - 5 not extant among Dead Sea Scrolls

⁶ וסקל באבנים את דויד ואת כול עבדי המלך דויד וכול העם וכול הגברים מימינו ומשמאלו:

⁷ וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל:

⁸ השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתי ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה:

Verse 9 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁰ ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דויד ומי יאמר מדוע עשיתה כן:

¹¹ ויאמר דויד אל אבישי ואל כול עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני הניחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה:

¹² אולי יראה יהוה בעניי והשיב לי טובה תחת קללתו היום הזה:

13 וילך דויד וכול אנשיו עמו בדרך ושמעי הולך בצלע ההר לעמתו הלוך וקלל וסקל באבנים עליו ועפר בעפר:

Verses 14 - 16 not extant among Dead Sea Scrolls

17 ויאמר אבשלום אל חושי זה חסדך את רעך למה לוא הלכת את רעך:

18 ויאמר חושי אל אבשלום לוא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל לא אהיה ואתו אשב:

Verse 19 not extant among Dead Sea Scrolls

20 ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה מה נעשה:

21 ויאמר אחיתפל אל אבשלום בוא אל פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כול ישראל כי נבאשתה

את אביך וחזקו ידיך וידי כול אשר אתך:

22 ויטו אהל לאבשלום על הגג ויבוא אבשלום אל פלגשי אביו לעיני כול ישראל:

Verse 23 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 17

Verse 1 not extant among Dead Sea Scrolls

2 ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתי אתו ונס כול העם אשר אתו והכתי את המלך לבדו:

3 וישוב כול העם אליך כשוב הכלה אל אישה רק נפש איש אחד כל העם יהיה שלום:

Verses 4 - 22 not extant among Dead Sea Scrolls

23 ואחיתפל ראה כי לוא נעשתה עצתו ויחבש את חמורו ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו:

24 ודויד בא מחנימה ואבשלום עבר את הירדן הוא וכול איש ישראל עמו:

25 ואת עמשא שם אבשלום תחת יואב על הצבא ועמשא בן יתרא הישמעאלי אשר בא אל אביגיל בת ישי אחות צרויה אם יואב:

Verses 26 - 28 not extant among Dead Sea Scrolls

29 ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר והגישו לדויד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר:

Chapter 18

1 ויפקוד דויד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות:

2 וישלש דויד את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשית ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל העם יצוא אצא גם אני עמכם:

3 ויאמר העם לא תצא אם נוס ננוס לא ישים לנו לב ואם ימותו חצינו לא ישים לנו לב כי עתה יכרת ממנו הארץ עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו בעיר לעזר לנו:

4 ויאמר להם המלך אשר ייטב לפניכם אעשה וישמור המלך על יד השער וכול העם יצאו למאות ולאלפים:

⁵ ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמור לאט לי לנער לאבשלום וכול העם שמעים בצות המלך את השרים על דבר אבשלום:

⁶ ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים:

⁷ וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דויד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף איש:

⁸ ותהי המלחמה נפוצת על פני כול היער וירב היער לאכול מן העם מאשר אכלה החרב ביום ההוא:

⁹ ויגדל אבשלום לפני עבדי דויד והוא רוכב על פרדו ויבוא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתל באלה בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר וילך:

¹⁰ וירא איש ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה:

¹¹ ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לוא הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך חמשים כסף וחגרה אחת:

Verses 12 - 27 not extant among Dead Sea Scrolls

²⁸ ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך:

²⁹ ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי מה:

Verses 30 - 32 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 19

Verses 1 - 5 not extant among Dead Sea Scrolls

6 ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ופלגשיך:

7 לאהבה את שונאיך ולשנוא את אוהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעת היום כי לו אבשלום חי כלנו מתים כי אז ישר לפניך:

8 ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי אם אינך יוצא אם ילין איש אתך הלילה ודעה לך זאת מכול הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה:

9 ויקום המלך וישב על שער ולכול העם הגידו לאמור הנה המלך יושב על שער ויבוא כול העם לפני המלך על שער וישראל נח איש לאהלו:

10 ויהי כול העם נדון בכול שבטי ישראל לאמור המלך דויד הצילנו מכף אויבינו והוא מלטנו מכף פלשתיים ועתה ברח מן הארץ ומן ממלכתו:

11 ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים לשוב אל המלך:

12 והמלך דויד שלח אל צדוק ואל אביתר הכוהנים לאמור דברו אל זקני יהודה לאמור ועתה למה תהיו אחרונים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כול ישראל בא אל המלך אל ביתו:

Verse 13 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁴ ולעמשא תאמרו הלוא עצמי ובשרי אתה ועתה כה יעשה לי יהוה וכה יוסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב:

¹⁵ ויט לבב יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך:

¹⁶ וישוב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה לרדת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן:

Verses 17 - 24 not extant among Dead Sea Scrolls

²⁵ ומפיבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולוא עשה רגליו ולוא עשה ידיו ולוא עשה שפמו ואת בגדיו לוא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום:

Verse 26 not extant among Dead Sea Scrolls

²⁷ ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך חבש לי החמור וארכב עליה ואלך את אדוני המלך כי פסח עבדך:

²⁸ ירגל בעבדך אל אדני המלך והמלך כמלאך אלוהים עשה הטוב לפני:

²⁹ כי לוא היה כול בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך:

Verses 30 - 37 not extant among Dead Sea Scrolls

38 ישוב נא עבדך ואמות בעירי ואקבר בקבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבור עם אדוני המלך ועשה לו את הטוב בעיניך:

Verses 39 - 44 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 20

1 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדויד ולוא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל:

2 ויעל כל איש ישראל מאחרי דויד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלים:

Verse 3 not extant among Dead Sea Scrolls

4 ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלושת ימים ואתה פה עמוד:

Verse 5 not extant among Dead Sea Scrolls

6 ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פן מצא לו ערים בצרות והציל עיננו:

7 ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי:

8 המה עם האבן הגדולה אשר בגבעון ותפל:

9 ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותאחז יד ימין יואב בזקנו לנשוק לו:

10 ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה על⁵ החמש וישפך מעיו ארצה ולוא שנה לו וימות ויואב ואבישי אחיו רדפו אחרי שבע בן בכרי:

11 ואיש עמד על עמשא מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי לדויד אחרי יואב:

12 ועמשא מתגולל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כול העם לראות ויסב עמשא מן המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כול הבא עליו ועמד:

13 כאשר הגה את עמשא מן המסלה עבר כול העם אחרי יואב לרדוף אחרי שבע בן בכרי:

14 ויעבור בכול שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקלהו ויבאו אף אחריו:

Verses 15 - 18 not extant among Dead Sea Scrolls

19 אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת אלוהים:

Verse 20 not extant among Dead Sea Scrolls

21 לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי נשא ידו על המלך דויד תנו לי אתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה:

22 ותבוא האשה אל כול העם ותאמר אל כול העיר בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפוצו העם מעל העיר איש לאהלו ויואב שב ירושלים אל המלך:

⁵ 4QSam^a: *upon*. 1QSam and Masoretic read the preposition אל meaning *into*. There is very little difference between the two; אל makes it more explicit that the dagger was thrust *into* Amsa's stomach, rather than thrust *upon* it.

²³ ויואב על כול הצבא ובניה בן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי:

²⁴ ואדרם על המס ושפן בן אחילוד המזכיר:

²⁵ ושושא סופר וצדוק ואביתר כוהנים:

Verse 26 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 21

¹ ויהי רעב בימי דויד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דויד את פני יהוה ויאמר יהוה על שאול ועל ביתו דמים על אשר המית את הגבעונים:

Verse 2 not extant among Dead Sea Scrolls

³ ויאמר דויד אל הגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכתם את נחלת יהוה:

⁴ ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית מכול ישראל ויאמר מה אתם אויבים אעשה לכם:

⁵ ויאמרו אל המלך האיש אשר כלה עלינו וירדפנו ודמה להשמידנו מהתיצב בכול גבול ישראל:

⁶ ונתתם לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן לכם:

Verse 7 not extant among Dead Sea Scrolls

⁸ ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפיבשת ואת חמשת בני מרב בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי:

9 ויתנם ביד הגבעונים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים יחד והם המתו בימי קציר בראשנים תחלת קציר שערים:

Verses 10 - 12 not extant among Dead Sea Scrolls

12 וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שן אשר תלום שם הפלשתיים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע:

Verses 13 - 14 not extant among Dead Sea Scrolls

15 ותהי עוד מלחמה לפלשתיים את ישראל וירד דויד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתיים ויעף דויד:

16 וישבי בנב אשר מן ילדי הרפה ומשקל קנו שלש מאות שקלים משקל נחשת והוא חגור חורה ויאמר להכות את דויד:

17 ויעזר לו אבשי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתו אז נשבעו אנשי דויד לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל:

18 ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה אלים עם פלשתים אז הכה סבכי אם החשתי את סף אשר בילדי הרפה:

19 ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארגים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים:

Verses 20 - 22 not extant among Dead Sea Scrolls

Chapter 22

Verses 1 - 16 not extant among Dead Sea Scrolls

17 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים:

Verse 18 not extant among Dead Sea Scrolls

19 יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה משען לי:

Verse 20 not extant among Dead Sea Scrolls

21 יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי:

Verses 22 - 23 not extant among Dead Sea Scrolls

24 ואהי תמים עמו ואשתמרה מעוני:

Verse 25 not extant among Dead Sea Scrolls

26 עם חסיד תתחסד ועם גבר תמים תתמם:

27 עם נבר תתבר ועם עקש תתפתל:

28 כי אתה עם עני תושיע ועינים על רמים תשפיל:

Verse 29 not extant among Dead Sea Scrolls

30 כי בכה ארוץ גדוד ובאלוהי אדלג שור:

31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל חוסים בו:

Verse 32 not extant among Dead Sea Scrolls

33 האל מאזרני חיל ויתן תמים דרכי:

34 משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמדני:

35 מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחשה זרעותי:

36 ותתן לי מגן ישעך ועזרתך תרבני:

37 תרחיב צעדי ולא מעדו קרסלי ולא עמדו קמי:

38 ארדף אויבי ואשמידם ולוא אשוב עד כלותם:

39 אמחצם ולוא יקומון ויפלו תחת רגלי:

40 ותאזרני חיל למלחמה ותכרע קמי תחתני:

41 ואויבי נתתה לי ערף משנאי אצמיתם:

42 ישועו ואין מושיע אל יהוה ולוא ענם:

43 ואשחקם כעפר על פני ארץ כטיט חוצות ארקעם:

44 ותפלטני מריבי עמים תשימני לראש גויים עם לא ידעתי יעבדני:

45 לשמע אזן ישמעו לי:

46 בני נכר יכחשו לי לא יחגרו ממסרותם:

47 חי יהוה וברוך צורי וירום אלוהי ישעי:

48 האל נתן נקמות לי ומרדד עמים תחתני:

49 ומוציאי מאויבי ומקמי ותרוממני מאיש חמסים תצרני:

50 על כן אודך בגויים יהוה ולשמך אזמר:

51 מגדיל ישועת מלכו ועושה חסד למשיחו לדויד ולזרעו עד עולם:

Chapter 23

1 ואלה דברי דויד האחרונים נאם דויד בן ישי ונאם הגבר הקים אל משיח אלוהי יעקב ונעים זמרות ישראל:

2 רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני:

3 אמר אלוהי יעקב לי דבר צור ישראל משל באדם צדיק משל ביראת אלוהים:

4 כאור בקר יזרח שמש בקר לוא עבות מנגה ממטר כדשא מארץ:

5 כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכול ושמורה כי כול ישעי וכול חפץ כי לוא יצמיח:

6 ובליעל כקוץ מנד כלהם כי לוא ביד יקחו:

Verses 7 - 8 not extant among Dead Sea Scrolls

⁹ ואחרו אלעזר בן אחוזי בשלשה גברים עם דויד בחרפם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל:

¹⁰ והוא קם ויכה בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעשה יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט:

¹¹ ואחריו שמא בן אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים:

¹² ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויכה את פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה:

Verse 13 not extant among Dead Sea Scrolls

¹⁴ ודויד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם:

¹⁵ ויתאוו דויד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית לחם אשר בשער:

¹⁶ ויבקעו שלשת הגבורים במחנה פלשתיים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה לשתותם ויסך אתם ליהוה:

Verses 17 - 20 not extant among Dead Sea Scrolls

²¹ והוא הכה את איש מצרי אער מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו:

²² אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלשה הגבורים:

Verses 23 - 37 not extant among Dead Sea Scrolls

38 עירא היתרי גרב היתרי:

39 אוריה החתי כל שלושים ושבעה:

Chapter 24

Verses 1 - 15 not extant among Dead Sea Scrolls

16 בעם רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה עומד עם גרן ארנא היבوسی וישא דויד את עיניו וירא את מלאך יהוה עומד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטואה על ירושלים ויפלו הזקנים על פניהם מתכסים בשקים:

17 ויאמר דויד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי הרעה הרעתי ואלה הצאן מה עשו תהי ידך בי ובבית אבי:

18 ויבוא גד אל דויד ביום ההוא ויאמר עלה והקם ליהוה מזבח בגרן ארנא היבסי:

19 ויעל דויד כדבר גד כאשר צוה יהוה:

20 וישקף ארנא וירא את המלך דויד ואת ארבעת בניו עמו מתחבאים בשקים וארנא דש חטים ויבא דויד עד ארנא וירא את המלך ועבדיו עברים אליו מתכסים בשקים באים אליו ויצא ארנא וישתחו לדויד על אפיו ארצה:

²¹ ויאמר ארנא אל המלך מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דויד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם:

²² ויאמר ארנא אל דויד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעינו ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים:

Verses 23 - 25 not extant among Dead Sea Scrolls